୨୯-୧୦-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ଏବେ କ□ାରୁ ଫୁଲ ହୋଇଛ, ତୁମକୁ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବାକୁ ହେବ, ତୁମେ କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ- ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଅର୍ଥାତ୍ ଉ□ମ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ସନ୍ତାନମାନେ କେଉଁ କଥା ଖୋଲା ହୃଦୟରେ କହିବେ ?

ଉ□ର:- ବାବା ମୁଁ ତ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହୋଇ ଦେଖାଇବି । ଆପଣ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କର ରେଜିଷ୍ଟର ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଲିଚଳଣ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଥିବ, ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ କେବେ ବି ଏଭଳି କଥା ବାହାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏବେ ତ' ଆମେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟୁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଏପରି ମହାବୀର ହେବାର ଅଛି ଯେପରିକି ମାୟା ବି ହଲଚଲ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଢୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବା ଉଚିତ୍ । ନିରାକାର ପିତାଙ୍କର ଆମେ ନିରାକାରୀ ସନ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଦୁନିଆରେ ଦେହଧାରୀ ଶିକ୍ଷକ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠି ହେଉଛନ୍ତି, ନିରାକାର ପିତା, ନିରାକାର ଶିକ୍ଷକ । ବାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ବେହଦର ପିତା ଆସି ଆମମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟବାନ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ହେଲେ ଶିବବାବା, ସିଏ ଆସି ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ଯେପରି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଗାୟନ ଅଛି, ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ଏହା ହେଉଛି ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ପୁରୁଷୋ□ମ ହେବା ପାଇଁ ଏହା ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ କଳିଯୁଗର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଙ୍ଗମଯୁଗ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋ□ମ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚରୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପତିତ ଏବଂ ପାବନ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଅନ୍ତର ଅଛି । ଯିଏ ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୁଜାରୀ, ସେମାନେ ନିଜେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ । ଆମେ ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀରେ ଉବୁ-ଟୁବୁ ହେଉଛୁ । କେବଳ କଥାକୁ ମାତ୍ର କହିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଡ୍ରାମା ବଡ ବିଚିତ୍ର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । ଏହିସବୁ କଥା ତୁମେ ପ୍ରତି-କଳ୍ପରେ ଶୁଣୁଛ । ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପୂରା ସ୍ନେହ ରହିଛି, ସେମାନେ ବହୁତ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ଆତ୍ମାର ବାବାଙ୍କ ସହିତ କିପରି ମିଳନ ହେବ ? ସାକାରରେ ହିଁ ମିଳନ ହୋଇଥାଏ, ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ତ' ଆକର୍ଷଣର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଥାଆନ୍ତି । ବିକାର ରୂପୀ କଳଙ୍କ ଛାଡି ଯାଇଥାଏ । ସେଠାରେ ଆକର୍ଷଣର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସ୍ନେହ କରିବାର କଥା ଏହିଠାରେ ଅଛି । ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ ତ ଏକଦମ ଆପଣେଇ ନେବା ଦରକାର । ବାବା ଆପଣ ଚମତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆମର ଜୀବନ ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେତିକି ସ୍ନେହ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା କଳଙ୍କ ଲାଗି ରହିଛି । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ବିନା କଳଙ୍କ ଛାଡିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତୁମଭଳି, ଫୁଲମାନଙ୍କୁ ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଫୁଟିବାର ଅଛି, ଫୁଲ ହେବାର ଅଛି । ତେବେ ଯାଇ ସେଠାରେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ଫୁଲ ହେବ । କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଆମେ କ□ାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛୁ । ଫୁଲ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସୁଖ ଦିଏ । ଫୁଲକୁ ସମସ୍ତେ ଆଖି ପଲକରେ ରଖନ୍ତି, ତା' ଠାରୁ ସୁଗନ୍ଧ ନିଅନ୍ତି । ଫୁଲରୁ ଅତର ତିଆରି କରନ୍ତି । ଗୋଲାପ ଜଳ ତିଆରି କରନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ କ□ାରୁ ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ କ□ାରୁ ଫୁଲ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହିଁକି ଖୁସି ରହୁ ନାହିଁ । ବାବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ଫୁଲ ବାସୀ ହୋଇଗଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଉଳି ଯାଏ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଏବେ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ତମୋପ୍ରଧାନ ମଣିଷ ଏବଂ ସ□ୋପ୍ରଧାନ ଦେବତା ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ପାଠପଢାରେ ନିଶା ରହିଥାଏ ନା । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ପାଠ ପଢି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଏହା ତୁମର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପାଠ ପଢା । ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପାଠ ପଢିବା କଥା କେବେ ଶୁଣିଛ ? ତୁମେ ହିଁ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ନୂଆ ଜନ୍ମ ପାଇଁ । କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଗତି ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଗୀତା ପଢୁଥିବାଲୋକେ ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ! ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କର୍ମ, ଅକର୍ମ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ କର୍ମ ,ବିକର୍ମ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ୬୩ ଜନ୍ମ ତୁମେ ଏପରି କର୍ମ ବିକର୍ମ କରି ଆସିଛ । ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବିକର୍ମର ବୋଝ ବହୁତ ଅଛି । ସମସ୍ତେ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଅତୀତର ସେହି ବିକର୍ମ କିପରି କଟିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ସ□ପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ବାବା ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯିଏ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ, ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଯାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ, ସେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବେ । ପୁଣି ବାବା ଆସି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେବେ । ଏବେ ତୁମେ ରାଜ୍ୟ ନେଉଛ । ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ କିପରି ଆସିଛୁ । ବ□ମାନ ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି । ବାବାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ମନେ ପକାଇଲେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ପୁଣି ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅପାର ଖୁସିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏହି ମହିମା କେବେ ବି କେଉଁଠାରୁ ଶୁଣିନଥିବ ଯିଏ ପିତା, ସିଏ ଶିକ୍ଷକ, ଏବଂ ସିଏ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତାହା ମଧ୍ୟ ତିନି ରୂପରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ ପିତା, ସତ୍ ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍ ଗୁରୁ ତିନିହେଁ ଏକ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ବାବା ଯିଏ କି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତା, ସିଏ ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ପତ୍ରିକାରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ-ଭଲ ପଏ□ସ ବାହାରୁଛି । ହୋଇପାରେ ରଙ୍ଗୀନ ଚିତ୍ରର ପତ୍ରିକା ମଧ୍ୟ ଛପା ହୋଇଛି । କେବଳ ଅକ୍ଷର ଛୋଟ-ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ଚିତ୍ର ତ' ତିଆରି ହୋଇ ରହିଛି । କେଉଁଠାରେ କେହି ବି ତିଆରି କରିପାରିବେ । ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ରର ମାହାତ୍ମ୍ୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ । ଶିବବାବାଙ୍କର କ□ବ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ସନ୍ତାନମାନେ ପିତାଙ୍କର କ□ବ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜାଣିବେ ନା । ତୁମେ କିଛି ବି ଜାଣି ନଥିଲ । ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ପାଠ ପଢା ବିଷୟରେ କ'ଣ ଜାଣିବେ । ୫ ବର୍ଷ ପରେ ପଢା ଆରମ୍ଭ କରିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ପାଠପଢୁ ପଢୁ ବଡ ବଡ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ କିଛି ବର୍ଷ ଲାଗିଯାଏ । ତୁମେ କେତେ ସାଧାରଣ କିନ୍ତୁ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ ! ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ । ତୁମର କେତେ ଶୃଙ୍ଗାର ହେବ । ସେଠାକାର ଗାୟନ ଅଛି ମୁଖରେ ସୁନାର ଚାମଚ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯଦି କେହି ଉ□ମ ସନ୍ତାନ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଘରେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ତାହାହେଲେ ମୁଖରେ ସୁନାର ଚାମୁଚ କହିଥାନ୍ତି । ଆଗୁଆ ତ' କେହି କାହା ପାଖକୁ ଯିବେ ନା । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ନିର୍ବିକାରୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେବେ । ବାକି ସବୁ ଯିଏ ବି ଯିବେ, ସେମାନେ ବିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେବେ କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭରେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବେ ନାହିଁ । ବହୁତ ଭଲ ଘରେ ଜନ୍ମ ନେବେ । ଦଣ୍ଡ ତ ଶେଷ ହୋଇଗଲା ଆଉ ବାକି ଅଳ୍ପ କିଛି ଥିବ । ଏତେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଦେଖିବ ତୁମ ପାଖକୁ ବଡ-ବଡ ଘରର ସନ୍ତାନ ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀମାନେ କିପରି ଆସିବେ । ବାବା ତୁମର କେତେ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଜ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କରୁଛି । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତା ନିଜର ପିଲାଙ୍କୁ ସୁଖି କରିଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ ୬୦ ବର୍ଷ ହେଲେ ନିଜେ ବାନପ୍ରସ୍ଥରେ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ମସ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ତ କେହି ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ମୁଁ କରିଥାଏ । ତୁମ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯାଏ କାହିଁକି ନା ତୁମ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଦରକାର । ତୁମେ କେତେ ଖୁସି ହେଉଛ । ଏବେ ଶାକାହାରୀମାନଙ୍କର ସମ୍ମିଳନୀକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମିଳିଛି । ବାବା ତ' କହୁଛନ୍ତି ସାହସ ରଖ । ଦିଲ୍ଲୀ ଭଳି ସହରରେ ଯେପରି ପୂରା ସନ୍ଦେଶ ମିଳିଯାଉ । ଦୁନିଆରେ ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧାର ଭକ୍ତି ବହୁତ ଅଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ କୌଣସି ଭକ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳେ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ବର୍ସା (ସମ୍ପ□) ମିଳୁଛି । ପୁଣି ତୁମେ ୨୧ ପିଢି ସୁଖ

ଭୋଗୁଛ । ବୁଢା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ନାମ ରହେ ନାହିଁ, ସାରା ଆୟୁଷ ସୁଖରେ ରହୁଛ । ଯେତିକି ସମ୍ପ□ ପାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ, ସେତିକି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ତେଣୁ ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ । ତୁମେ ଦେଖୁଛ ଯେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ମାଳା କିପରି ତିଆରି ହେଉଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ହିଁ ତିଆରି ହେବ । ତୁମେ ହେଉଛ, ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ ଛାତ୍ର । ସ୍କୁଲରେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୌଡାନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୌଡ ଲଗାଇ ପୁଣି ଏଠାକୁ ହିଁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଦୌଡ ଲଗାଅ ତେବେ ତୁମେ ନମ୍ବରୱାନ୍‌ରେ ଆସିଯିବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । କହୁଛନ୍ତି ବାବା, ମୁଁ ଭୁଲି ଯାଉଛି । ଆରେ, ବାବା ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଭୂଲି ଯାଉଛ । ତୋଫାନ ତ' ଆସିବ । ବାବା ସାହସ ଦେବେ ନା । ତା' ସହିତ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ଥଳ । ବାସ୍ତବରେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଯୁଧିଷ୍ଠିର କହିବା ଉଚିତ, ଯିଏ କି ଯୁଦ୍ଧ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯୁଧିଷ୍ଠିର ବାବା ମାୟା ସହିତ କିପରି ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ତାହା ତୁମକୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ଏହା ହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ତା' ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ତୁମେ ଜଗତଜିତ୍ ହେବ । ତୁମକୁ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କିଛି ବି ଜପିବାର ନାହିଁ, କହିବାର ନାହିଁ । ଚୁପ ରହିବାର ଅଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ମେହେନତ୍ କରୁଛନ୍ତି । ମନ ଭିତରେ ରାମ-ରାମ ଜପ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ହିଁ ନବଧା ଭକ୍ତି କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ବାବା ଆମକୁ ନିଜ ମାଳାର ଦାନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ରୁଦ୍ରମାଳାର ଦାନା ହେବାକୁ ଯାଉଛ, ଯାହାକୁ ପୁଣି ପୂଜା କରିବେ । ବ□ମାନ ରୁଦ୍ରମାଳା ଏବଂ ରୁଣ୍ଡ ମାଳା ତିଆରି ହେଉଛି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳାକୁ ରୁଣ୍ଡ ମାଳା କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଗଳାର ହାର ହେଉଛ । କିପରି ହେବ? ଯେତେବେଳେ ଦୌଡରେ ଜିତିବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଛି ଏବଂ ୮୪ର ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବାର ଅଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତୁମେ ଲାଇଟ ହାଉସ ଅର୍ଥାତ୍ ବତୀଘର ଅଟ । ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ମୁକ୍ତିଧାମ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ଜୀବନମୁକ୍ତିଧାମ । ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିଲେ ତୁମେ ଚକ୍ରବ□ ରାଜା, ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ତୁମର ଆତ୍ମା କହୁଛି ଯେଏବେ ଆମେ ଆତ୍ମାସବୁ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବା । ଘରକୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ଚାଲିଯିବା । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ମୃତିର ଯାତ୍ରା । ତୁମର ଯାତ୍ରା ଦେଖ କିପରି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଅଟେ । ବାବା ଜାଣନ୍ତି ଆମେ ଏହିପରି ବସି-ବସି କ୍ଷୀର ସାଗରକୁ ଯିବା । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ କ୍ଷୀର ସାଗରରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ନା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ କ୍ଷୀର ସାଗରକୁ ଚାଲିଯିବା । ଏବେ ତ' କ୍ଷୀର ସାଗର ନାହିଁ । ଯିଏ କ୍ଷୀର ସାଗର ନାମକ ପୋଖରୀ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ସିଏ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷୀର ଢାଳି ଥିବେ । ପୂର୍ବେ କ୍ଷୀର ବହୁତ ଶସ୍ତା ଥିଲା । ଏକ ପଇସାରେ ଲୋଟା ଭରି ହୋଇଯାଉଥିଲା । ତେବେ ପୋଖରୀ କାହିଁକି ଭରି ଯାଉ ନଥିବ । ଏବେ କ୍ଷୀର ଅବା କେଉଁଠି ଅଛି । ପାଣି ହିଁ ପାଣି ହୋଇଗଲାଣି । ବାବା ନେପାଳରେ ବହୁତ ବଡ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖିଛନ୍ତି । ତାହା ଶ୍ୟାମଳ ହିଁ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରାଇବା ଦ୍ୱାରା ବିଷ୍ଣୁ ପୁରୀର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋ□ମ ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ପାଠ ପଢି-ପଢି ତୁମେ ପୁରୁଷୋ□ମ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମାର କନିଷ୍ଠ ପଣିଆ ଛାଡି ଯିବ । ପ୍ରତିଦିନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିଶା ଚଢିବା ଦରକାର । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା, ଆମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଆରେ, ଖୋଲା ହୃଦୟରେ କୁହ ନା— ବାବା, ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ ହୋଇ ଦେଖାଇବି । ଆପଣ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ସନ୍ତାନମାନେ ଯିଏ କି ଠିକ୍ ଭାବେ ପଢୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଭଲ ହୋଇଥିବ । ବାବାଙ୍କୁ କହିବା ଦରକାର, ବାବା ଆପଣ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହନ୍ତୁ । ମୁଁ ଏହିପରି ହୋଇ ଦେଖାଇବି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ନା କେତେକ ନିମି□ ଟିଚର୍ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ' ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଭଲ ଭଲ ଟିଚରମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମହାରଥୀମାନଙ୍କ ତାଲିକାରେ ରଖି ହେବ ନାହିଁ । ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ବଡ-ବଡ ସେ□ର ଖୋଲିଲେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିବେ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ହୁଣ୍ଡି ଭରି ଥିଲା । ଶାଁବଲଶାହ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନବାନ ବାବା ହୁଣ୍ଡି ନିଶ୍ଚୟ ଭରିଦେବେ । ଉଭୟ ପିତା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର

କେତେ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । କେହି ଗରିବ, କେହି ସାଧାରଣ, କେହି ସାହୁକାର ଅଛନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ତ ହେଉଛି ଆସୁରୀ ରାଜସ୍ଥାନ । ସାରା ବିଶ୍ୱ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ ଥିଲା, ଏତେସବୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ନଥିଲା । ଏହି ଦିଲ୍ଲୀ ଯମୁନା କୂଳରେ ଥିଲା, ତାହାକୁ ପରିସ୍ତାନ କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେଠିକାର ନଦୀମାନେ କେବେ ଉଚ୍ଛୁଳନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ତ' ନଦୀ କେତେ ଉଚ୍ଛୁଳୁଛନ୍ତି । ବନ୍ଧ ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଛି । ଆମେ ଯେପରି କି ପ୍ରକୃତିର ଦାସ ହୋଇଯାଇଛୁ । ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ପ୍ରକୃତିର ମାଲିକ ହୋଇଯିବା । ସେଠାରେ ମାୟାର ଶକ୍ତି ନଥିବ ଯାହାକି ତୁମର ବେଇଜ୍ଜତି କରିବ । ଧରଣୀର ଏତେ ଶକ୍ତି ନଥିବ ଯାହାକି ହଲିଯିବ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ । ତୁମକୁ ବି ମହାବୀର ହେବାର ଅଛି । ହନୁମାନକୁ ମହାବୀର କହୁଛନ୍ତି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସବୁ ମହାବୀର ଅଟ । ମହାବୀର ସନ୍ତାନମାନେ କେବେ ହଲି ପାରିବେ ନାହିଁ । ମହାବୀର, ମହାବୀରନୀ ମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହୋଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଚିତ୍ର କ'ଣ ରଖିପାରିବେ । ନମୁନା ରୂପରେ ପ୍ରତିମୂ□ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏବେ ତୁମେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛ ତେଣୁ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ତୁମ ଭିତରେ କେତେ ଭଲ ଗୁଣ ରହିବା ଦରକାର । ବ□ମାନ ଅବଗୁଣକୁ ବାହାର କରି ଚାଲ । ସଦା ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ଦରକାର । ତୋଫାନ ତ' ଆସିବ । ତୋଫାନ ଆସିଲେ ତ' ମହାବୀରନୀଙ୍କର ଶକ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ତୁମେ ଯେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ, ସେତେ ତୋଫାନ ଆସିବ । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ମହାବୀର ହେଉଛ । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ଆଉ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ । ତୁମ ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ହିଁ ବସିଛନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଭାଗିରଥ । ଏପରିବି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଭାଗିରଥ ଅଟ, ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟ ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବାବା ତ କାହାର ବି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇପାରିବେ । ଏହି କାରଣରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ଅଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଠ ପଢୁଛ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଆତ୍ମାରେ ଯେଉଁ କଳଙ୍କ ଲାଗିଛି ତାକୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ବାହାର କରି ବହୁତ-ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ହେବାର ଅଛି । ସ୍ନେହ ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯାହାକି ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ରହୁଥିବ ।

(୨) ମାୟାର ତୋଫାନକୁ ଡରିବାର ନାହିଁ, ମହାବୀର ହେବାର ଅଛି । ନିଜର ଅବଗୁଣ ଗୁଡିକୁ ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ହେବ, ସଦା ହର୍ଷିତ ରହିବାକୁ ହେବ, କେବେ ବି ହଲ୍‌ଚଲ୍ ହେବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ: - ନିଜର ଅଧିକାରର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ତ୍ରିମୂ□ ରଚନାକୁ ସହଯୋଗୀ କରି ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୁଅ ।

ନିଜର ତ୍ରିମୂ□ ଶକ୍ତି ଯଥା ମନ, ବୁଦ୍ଧି, ସଂସ୍କାର— ଏହା ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ମାନଙ୍କର ରଚନା ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅଧିକାରର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସହଯୋଗୀ କର । ଯେପରି ରାଜା ନିଜେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥାଏ, କରାଇଥାଏ, କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ରାଜ୍ୟ କାରବାରୀ ଅଲଗା ଥା'ନ୍ତି । ଏମିତି ବି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ□ା ଅଟେ, କର୍ମକ□ା ତ ଏହି ବିଶେଷ ତ୍ରିମୂ□ ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତାର ବରଦାନକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ତ୍ରିମୂ□ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସାକାର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ସଠିକ ରାସ୍ତାରେ ଚଲାଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଅବ୍ୟକ୍ତ ପାଳନାରୂପୀ ବରଦାନର ଅଧିକାର ନେବା ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟବାଦୀ ହୁଅ ।